

รายงานการประชุมระดับชาติด้านการอาสาสมัครครั้งที่ 2

แนวโน้มระดับโลกด้านงานอาสาสมัคร

หัวข้อ “การบริหารจัดการอาสาสมัครเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 29 กันยายน 2559

ณ ห้องศีกฤทธิ ปราโมช ชั้น 9 ตึกอเนกประสงค์

วิทยากร

- 1) คุณหทัยา วงษ์แสงไฟบุญลย์ - Volunteering for Development Programme Manager
- 2) คุณประจักษ์ภรณ์ โสภณ - Disaster Risk Reduction Associate, UNISDR
- 3) คุณแทมมารีน เดชสุภา – An Intern at the Gender Equality and Women’s Empowerment Section (GES), UNESCAP
- 4) คุณ Naomi Nomura, JICA Japanese volunteer สาขา handicraft สถานรับแรกเด็กหญิงบ้านธัญญพร ปทุมธานี

ผู้ดำเนินรายการ

อาจารย์ชล บุนนาค

เริ่มประชุมเวลา

9.00 น.

สาระสำคัญที่เกิดขึ้น

อาจารย์ชล บุนนาค

วันนี้เราจะเน้นหนักเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDG ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีเพราะครบรอบหนึ่งปีแล้วที่หลายๆประเทศได้ลงนามเพื่อมุ่งเป้าเรื่อง SDG ร่วมกัน

ในช่วงนี้คุณหทัยาจะเกริ่นคร่าวๆให้ฟังว่างานอาสาสมัครจะมีส่วนช่วยทำให้โลกบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างไร โดยมีทั้งหมด 17 เป้าหมาย โดยแบ่งได้เป็น 5 กลุ่มด้วยกันได้แก่ เรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องความเท่าเทียมกัน เรื่องเศรษฐกิจ ด้านสันติภาพ และการเป็นหุ้นส่วนกันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

คุณทยา วงษ์แสงไพบลีย์

Volunteering for Development Programme Manager

SDG เป็นบทสนทนาในระดับสากลที่ผู้นำทุกภาคส่วนกำลังพูดถึงว่าทิศทางการพัฒนาแต่ละประเทศควรจะไปในทิศทางไหน อะไรคือเป้าหมายที่สำคัญของประเทศนั้นๆ ก่อนจะคุยเรื่องงานอาสาสมัครกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ต้องขอย้อนกลับไปก่อน SDG ตั้งต้นมาจาก Millennium Development Goals หรือ MDG หรือภาษาไทยเรียกว่าเป้าหมายแห่งสหประชาชาติตั้งขึ้นในปี 2000 จุดเด่นของตัวนี้คือการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน มุ่งเน้นในผลลัพธ์ (result driven) เน้นให้มีเป้าหมายไว้พุ่งชน ทุกๆประเทศมีนโยบายแนวทางปฏิบัติเพื่อยกระดับการพัฒนาในแง่มุมต่างๆของประเทศ แต่อย่างไรก็ตามยังมีข้อถกเถียงกันมาตลอดเวลานำไปใช้ว่าเป้าหมายเหล่านี้ตั้งขึ้นโดยเน้นปัญหาด้านสังคม และไม่ได้คำนึงถึงส่วนอื่นๆ ในบริบทของประเทศ (เน้นเรื่องการทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น แต่มีช่องว่างในเรื่องสิ่งแวดล้อมและความยุติธรรม)

ในช่วงปี 2000 ประเทศผู้ให้ทุนมีเศรษฐกิจขาขึ้น และเป้าหมายเหล่านี้ถูกตั้งขึ้นโดยกลุ่มประเทศที่มีอิทธิพลและไม่ได้ถูกพิจารณาอย่างกว้างขวางเพียงพอ คนมักจะพูดถึง MDG ในแง่ที่ว่าไม่ได้เกี่ยวกับการทำงานของเขา ดังนั้นกระบวนการการปรึกษาหารือจึงเกิดขึ้นในปี 2012-2015 และหลังจากปี 2015 เราทุกคนมุ่งเป้าว่าอะไรคือเป้าหมายที่ต้องพัฒนาต่อไป เพื่อให้ทำให้คุณภาพชีวิตคนดีขึ้น

ในสามปีที่ผ่านมา องค์กรต่างๆที่ทำงานด้านภาคประชาสังคมได้ตั้งกลุ่มตัวเองขึ้นมา หรือกันว่าอะไรคือเป้าหมายทางด้านสังคมที่เราต้องการบรรลุ เรามี online consultation ที่เรียกว่า myworld แพลตฟอร์มที่เปิดโอกาสให้คนเข้าไปแล้วบอกได้ว่าเขาอยากจะทำให้สังคมดีขึ้นในด้านใด ณ ปัจจุบัน มีคนมาสมัครสมาชิกถึงแปดล้านคน นี่คือความพยายามขององค์กรที่อยากจะทำหนดเป้าหมายต่อไปว่าวิธีใดที่จะทำให้คนสามารถจะบอกได้ว่าอะไรคือเป้าหมายที่เราแคร์ อยากมีส่วนร่วม และอยากทำให้ดีขึ้น

ในภาคองค์กรด้านอาสาสมัคร เราก็มีความตื่นตัว และพยายามผลักดันเรื่องนี้มาโดยตลอด เราตั้ง post 2015 volunteer working group ซึ่งเป็นตัวแทนจากองค์กรต่างประเทศด้านอาสาสมัคร เช่น VSO IAVE JICA Peace Corps ตลอดระยะเวลาที่เป้าหมายการพัฒนาที่สำเร็จขึ้น ส่วนสำคัญผลักดันคืออาสาสมัคร แต่บ่อยครั้งกลุ่มคนที่ทำงานอาสาสมัครถูกมองเป็นฉากหลัง ฉะนั้นกลุ่มที่ทำงานด้านอาสาสมัครจึงรวมตัวกันขึ้นมาเพื่อบอกว่ากลุ่มอาสาสมัครเป็นหนึ่งในกำลังสำคัญที่ทำให้คนลุกขึ้นมาตระหนักด้านสังคมมากยิ่งขึ้น

จากภาพ ตัวแทนจาก VSO ได้เข้าร่วมในพิธีลงนามเป้าหมายเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ก็คือช่วงนี้ในปีที่แล้ว ทุกท่านพยายามผลักดันให้งานอาสาสมัครเป็นที่รู้จักมากขึ้น และเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาสังคม ในช่วงเวลานั้น เรานำตัวแทนอาสาสมัครเข้าไปเป็นตัวแทนในการพูดประเด็นสังคมในเวทีสหประชาชาติ เรานำเสียงมาจากชุมชนเพื่อจะบอกว่าอะไรคือประเด็นสำคัญที่ต้องแก้ไข ดิฉันได้มีโอกาสคุยกับแคทเธอริน เธอเป็นอาสาสมัครด้านจิตวิทยา ประจำอยู่ที่โรงพยาบาลในประเทศปาปัวนิวกินี มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้หญิงถูกทำร้ายในครอบครัว เธอได้ลุกขึ้นมาบอกว่าประเด็นสำคัญของปาปัวนิวกินีคือผู้หญิงถูกทำร้ายในครอบครัว สิ่งนี้เป็นปัญหาสำคัญในประเทศที่ผู้หญิงไม่มีเสียงในการออกมาเรียกร้องสิทธิตัวเอง และผู้ชาย

เห็นว่าเขามีสิทธิ์ที่จะทำร้ายคนในครอบครัว เขามองว่านี่คือประเด็นสำคัญ และอยากจะถูกจะมาเป็นตัวแทน และอยากให้ผู้ผู้นำประเทศรับนโยบายและนำไปแก้ไข นี่คือวิธีการที่อาสาสมัครที่เป็นตัวแทนชุมชนออกมาบอกเวทีโลกว่าประเด็นอะไรที่สำคัญ

ภาพบนคือเป้าหมายพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งหมด 17 เป้าหมาย 169 เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดอีก 200 ตัว ในครั้งนี้เราแบ่งออกเป็น 5 มุมมองใหญ่ๆ ได้แก่ 5 P คือ People Planet Prosperity Partnership และ Peace

กุญแจสำคัญของ SDG มีดังต่อไปนี้

- **People centered:** ซึ่งเป็นนโยบายหลักของ SDG ที่เน้นย้ำว่าไม่ว่าอะไรที่เรากำลังจะพัฒนา จะต้องแน่ใจว่าผู้คนที่ต้องการสิ่งนั้นๆอย่างแท้จริง
- **Leaving no one behind:** ก่อนหน้านั้นเราจะพัฒนาจากกลุ่มคนที่มีรายชื้อในทะเบียนประชากร อย่าไรก็ตามยังมีอีกจำนวนมากที่เป็นบุคคลที่ตกหล่นและเป็นกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสมากที่สุด ดังนั้น SDG จึงอยากจะเข้าถึงทุกคน แม้แต่กลุ่มคนไร้สัญชาติให้เข้าถึงบริการ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่านี้
- **It's bread and rice not cakes:** SDG ไม่ใช่สิ่งที่จะตั้งเป็นวาระและทำงานจบไป แต่เป็นอะไรที่เราต้องทานทุกวัน ต้องทำทุกวัน ต้องบูรณาการเข้ามาในสิ่งที่เราทำงานอยู่
- **Partnership and collaboration:** การทำงานร่วมกันกับทุกภาคส่วน

งานอาสาสมัครมีส่วนสำคัญอย่างไรกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

สิ่งสำคัญที่องค์กรอาสาสมัครพูดถึงคืออาสาสมัครเป็นเครื่องมือที่ผลักดันความก้าวหน้างานด้านสังคมในทุกๆข้อ ขึ้นอยู่กับการออกแบบ การวางแผนว่าเราจะใช้อาสาสมัครผลักดันส่วนใดบ้าง ข้อดีของอาสาสมัครคืออาสาสมัครสามารถสร้างบทสนทนาในหลายขั้นตอน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เราเข้าไปไม่ถึง การเดินทางเพื่อไปทำความเข้าใจกับคนในชุมชน และเนื่องจากเวลาเรามีน้อย งบประมาณจำกัด เราสามารถออกแบบสร้างกลุ่มอาสาสมัครเพื่อเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงบุคคลที่เข้าถึงยาก

หรือเราอาจจะช่วยกันวางแผนและออกแบบให้อาสาสมัครเป็นคนดำเนินกิจกรรม เช่น ชวนคนในชุมชนให้ออกมามีส่วนร่วม หรือออกแบบให้อาสาสมัครเป็นเข้าไปติดตามประเมินผลกิจกรรมต่างๆที่เราเข้าไปทำในชุมชนได้

ขณะเดียวกัน อาสาสมัครเป็นผู้นำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้กับคนในชุมชน หรือคนที่ห่างไกล ข้อมูล เราอาจนำอาสาสมัครเข้าไปยังในพื้นที่ที่ยังเข้าไม่ถึงการบริการขั้นพื้นฐาน เราสามารถใช้อาสาสมัครที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น หมออาสา ครูอาสา

ประชาชนสามารถมีบทบาทในการติดตามประเมินผลนโยบายหรือกิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นในประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ภาครัฐเริ่มมีการเคลื่อนไหวยังไปบ้าง เราสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ เช่น นโยบายที่ออกมาได้ทำจริงหรือไม่ หรือเราสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างไร

คุณประจักษ์พร โสภณ

ผู้ประสานงานลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ อาสาสมัครองค์กรสหประชาชาติ

สำนักงานเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ

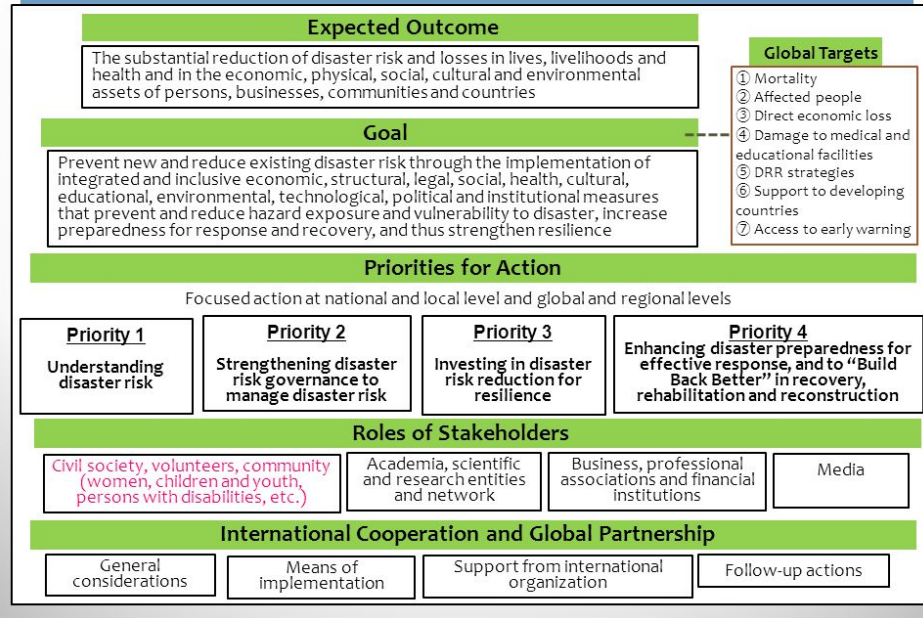
อาสาสมัครเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพื่อกรอบเซนได สู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เชื่อว่าปี 2554 คนไม่มากนักจะได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้ที่ประสบภัย เราเห็นได้ว่างานอาสาสมัครอยู่ใกล้ตัวเรามาก แต่เดิมส่วนใหญ่งานด้านภัยพิบัติเราจะเน้นเรื่องการรับมือ แต่จริงๆแล้วเราสามารถเตรียมความพร้อมงานด้านภัยพิบัติ

ตัวเองเป็นอาสาสมัครที่สนับสนุนเรื่องของการส่งเสริมที่มีมาตรการการลดการเกิดผลกระทบจากภัยพิบัติ รวมไปถึงการรับมือและฟื้นฟูได้อย่างรวดเร็ว แรงจูงใจที่ทำให้มาเป็นอาสาสมัครคือส่งเสริมกรอบเซนได ซึ่งเป็นกรอบความร่วมมือระหว่าง 158 ประเทศซึ่งมีสัญญาณใจร่วมกันว่าเราอยากจะส่งเสริม กรอบเซนไดเป็นตัวให้แนวทางแต่ละประเทศกิจกรรมใดจะลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ ที่เข้ามาทำงานเพราะอยากจะเรียนรู้ว่ากรอบเซนไดจะนำมาขยายผลแต่ละประเทศได้อย่างไร อยากจะประยุกต์ใช้ประสบการณ์ที่ได้มาจากการทำงานด้านภัยพิบัติ แต่ยังไม่เคยมีโอกาสดำเนินงานในระดับที่กว้างขึ้น ในลักษณะที่นำกรอบเซนไดมาประยุกต์ใช้

กรอบเซนไดมีกรอบเวลาพ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2573 เปลี่ยนขยับจากการรับมือมาเป็นเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เน้นการป้องกัน การเกิดความเสี่ยง ลดความเสี่ยง และการปรับตัวฟื้นฟูได้เร็ว กล่าวคือเมื่อเกิดเหตุแล้ว มีศักยภาพในการฟื้นตัวได้เร็ว ตัวนี้มีความสอดคล้องกับตัว SDG หรือเรื่องของการรับมือของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วย

Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030

เน้นเรื่องประชาชน คนเป็นศูนย์กลาง

เน้นบทบาทอาสาสมัคร เช่น การพยายามให้ประชาชนได้รับการอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงหลัก และอาสาสมัครที่จะลงชุมชน ต้องได้รับการส่งเสริมศักยภาพในด้านใด

SDG และกรอบเซนได มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

SDG	SENDAI
ขจัดความยากจน	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการเสียชีวิตลดลง จำนวนผู้ได้รับผลกระทบผู้สูญหายลดลง ความเสียหายทางเศรษฐกิจลดลง ความเสียหายของสาธารณูปโภค และสาธารณะขั้นพื้นฐานลดลง ความบกพร่องหลังจากประสบเหตุภัยพิบัติลดลง ประเทศมียุทธศาสตร์ลดความเสี่ยงภัยพิบัติระดับชาติและระดับท้องถิ่น

กรอบเซนไดเกี่ยวข้องกับความร่วมมือระดับโลกอย่างไร

เรามีการวิเคราะห์หรือรวบรวมข้อมูลในระดับประเทศว่ามีแหล่งข้อมูลที่ได้บ้าง เพราะเซนไดจะเก็บข้อมูลย้อนหลังไป 10 ปี เพื่อจะไปเทียบกับอีก 10 ปีในอนาคต เพื่อดูว่าประเทศมีความสามารถในการบรรลุเป้าหมายได้มากน้อยแค่ไหน

งานด้านการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลก็มีส่วนส่งเสริมงานด้านอาสาสมัครเช่นกัน เช่น ภายใต้กรอบเซนได เรามีการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษางานอาสาสมัครด้านการจัดการภัยพิบัติในประเทศไทย ทำการวิจัยเกี่ยวกับกฎหมาย นโยบายใดที่สนับสนุนงานอาสาสมัคร หน่วยงานที่ขับเคลื่อนงานด้านอาสาสมัคร และสุดท้ายเราอาจจะเห็นข้อท้าทาย หรือช่องว่างที่เราสามารถเติมเต็มด้วยกัน

นอกจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเทศ เรายังรวบรวมข้อมูลโครงการในระดับท้องถิ่นเช่นกัน เรามีโครงการที่มีการดำเนินงานใน 10 พื้นที่ ซึ่งมีสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตรทำโครงการร่วมกับชุมชนที่เน้นการนำเอาเทคโนโลยี และมาผสานกับความรู้และเทคโนโลยีด้านท้องถิ่นเองเพื่อนำมาประยุกต์กับการจัดการภัยพิบัติ เรามีการช่วยดึงข้อมูลจากพื้นที่ขึ้นมาและนำมาร่างคู่มือการเกษตร

ถ้าชุมชนสามารถทำสมการที่ลดภัยพิบัติด้านความเสี่ยง แสดงว่าชุมชนสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการภัยพิบัติ เช่น การป้องกันน้ำท่วม โดยการสร้างฝายหรือปลูกป่า ตรงนี้จะนำไปสู่ชุมชนที่อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ดินยังช่วยประสานงานในระดับภูมิภาคเอเชียเพื่อนำตัวกรอบเซนไดไปปรับใช้ให้สอดคล้องประยุกต์ให้เหมาะกับแต่ละภูมิภาคของแต่ละประเทศ

โดยสรุป บทบาทของอาสาสมัครจากระดับโลกมาสู่ระดับภูมิภาคที่เราช่วยเผยแพร่แนวทางในการลดความเสี่ยง ในระดับประเทศคือรวบรวมข้อมูลวิจัย และในระดับท้องถิ่นคือการทำกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความพอเพียงและความลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ ฉายภาพขึ้นไปว่าสิ่งนี้ทำได้จริง

การลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เมื่อรวมกับเป้าหมาย SDG ที่เราผลักดันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

คุณแทมมารีน เดชสุภา

An intern at the Gender Equality and Women's Empowerment Section (GES), UNESCAP

การเป็นอาสาสมัครไม่ได้หมายถึงการใช้ social media แต่เป็นการลงมือทำ แรงบันดาลใจที่ทำงานอาสาสมัครมาจากการเจอสิ่งที่ไม่ยุติธรรม เช่น การที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายที่ถูกเอาเปรียบ ผู้หญิงต้องเจอปัญหาที่ยิ่งใหญ่ และต้องการคำแนะนำให้อยู่ข้างๆ ในช่วงเวลาที่แย่ที่สุด

ลำดับความสนใจเกี่ยวกับประเด็นการเท่าเทียมกันทางเพศของดิฉัน

- **Awareness** สังเกตว่าคนรอบข้างมีปัญหอะไร
- **Familiarity** เริ่มศึกษาคอนเซปต์ ทฤษฎีเกี่ยวกับสาเหตุของประสบการณ์ความไม่ยุติธรรมที่เคยเจอ

- **Consideration** เริ่มทำงานเกี่ยวกับอาสาสมัคร เริ่มทำงานที่องค์กร UNESCAP
- **Purchase**
- **Loyalty** พอเริ่มมีประสบการณ์ และรู้สึกว่าการนี้มีผลกระทบต่อตัวเองมากทำให้ยากจะอุทิศตนเองทำงานให้กับประเด็นเหล่านี้

บ่อยครั้งถูกตั้งคำถามว่าทำไมเราถึงต้องเป็นอาสาสมัครในเมื่อเราใช้ชีวิตสบายๆได้ ดิฉันคิดว่าเด็กรุ่นใหม่คือกำลังสำคัญในการพัฒนาโลกให้เคลื่อนไปข้างหน้า เราสามารถดึงสิ่งที่เราถนัดมาทำให้โลกได้ ดิฉันเกิดคำถามว่าคนตัวเล็กๆอย่างเราจะช่วยทำให้โลกนี้น่าอยู่มากขึ้นได้อย่างไร หลังจากได้เข้าร่วม UNESCAP ได้เห็นความตั้งใจดี ๆ หลายคน และมองว่าไม่ยากเลยถ้าเราร่วมมือกัน

Miss Naomi Nomura

JICA Japanese volunteer สาขา handicraft สถานรับแรกเด็กหญิงบ้านธัญญพร ปทุมธานี

ดิฉันทำงานมาหนึ่งปีหกเดือนแล้วที่บ้านธัญญพร และเหลือเวลาอีกหกเดือน เด็กในบ้านธัญญพรมีประมาณ 70 คนหน้าที่หลักของดิฉันคือการพัฒนาจิตใจและสร้างแรงจูงใจให้เด็ก ๆ นอกจากนี้ดิฉันจะทำกิจกรรมงานประดิษฐ์แบบง่ายๆ และการทำอาหารญี่ปุ่น มีการสอนการห่อของแบบญี่ปุ่น มีการทำกิจกรรมวิ่งเพื่อพ่อที่บ้านธัญญพร

- **ทำไมเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัคร JICA** เนื่องจากดิฉันคิดมานานแล้วว่าอยากจะไปใช้ชีวิตที่ต่างประเทศก่อนอายุ 30 ปี ตอนเหตุการณ์ที่สึนามิที่ญี่ปุ่น ดิฉันได้เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครและได้เจอกับรุ่นพี่ที่เป็นอาสาสมัครใจก้านั้น หลังจากนั้นเลยมีความคิดอยากจะเป็นอาสาสมัครใจก้านั้น
- **สิ่งที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์อาสาสมัครทั้งในมุมมองส่วนตัวและมุมมองการทำงาน**คือสิ่งที่รุ่นพี่ใจก้าสอนว่าเราควรใช้พลังในการทำงานแค่วันละ 70 ในทุกวันก็สามารถทำได้อย่างดี และดิฉันก็ได้นำคอนเซ็ปต์นี้ไปใช้ ในช่วงสามเดือนแรก ดิฉันรู้สึกเหนื่อยเพราะความแตกต่างกันทางด้านวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคยทำให้เสียได้ง่ายกว่าตอนที่ญี่ปุ่น แล้วดิฉันก็นำคอนเซ็ปต์ที่รุ่นพี่ใจก้าสอนมาใช้ สิ่งสำคัญคือการทำตัวอย่างให้ดู ไม่ใช่แค่อธิบายอย่างเดียว
- **กิจกรรมของดิฉันช่วยส่งเสริมการพัฒนางานในเมืองไทยได้อย่างไร** งานอาสาสมัครใจก้าเป็นงานระดับชุมชน ทำให้อาจจะยังไม่เห็นผลในทันทีแต่เชื่อว่าสักวันหนึ่งทักษะความรู้และเทคนิคเหล่านี้จะเป็นสิ่งจำเป็นต่อพวกเขา และทำให้ผลลัพธ์ออกมาเป็นรูปเป็นร่างได้ เช่น หลังจากเด็กจบออกจากบ้านนี้แล้ว ถ้าเขาสามารถนำความรู้ การฝีมือ หรือการทำอาหารญี่ปุ่นไปใช้ประกอบอาชีพได้ ดิฉันจะดีใจมาก ในการถ่ายทอดทักษะฝีมือนั้น ดิฉันมีความตั้งใจว่าจะไม่บังคับเด็ดขาด แต่จะให้ความรู้พวกเขาเท่าที่พวกเขาจะรับได้ แต่บางครั้งเพราะว่าดิฉันพูดไทยไม่เก่ง ทำให้ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้ ดิฉันก็จะวาดรูปบ้าง ทำวีดีโอ หรือรูปถ่ายบ้าง และอธิบายจนกว่าจะเข้าใจ

การเสวนาช่วงท้าย

อาจารย์ชล บุญนาค: องค์การภายนอกมีความเคลื่อนไหวในด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างไร

คุณหทัยา วงษ์แสงไฟบุลย์: ตัวแทนขององค์กรที่ทำงานด้านอาสาสมัครเริ่มรวมตัวกัน ทำให้มีบทบาทมากขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันการพัฒนาของประเทศ ในจำนวน 136 ประเทศ เรามีจำนวนอาสาสมัครประมาณ 240 ล้านคน เราสามารถเรียกได้ว่าเป็น volunteer land ตัวเลขนี้แสดงให้เห็นถึงพลังมหาศาล และตัวเลขนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทุกประเทศทั่วโลก แต่สิ่งนี้ไม่ค่อยมีการรับรู้ และไม่ได้นำไปเป็นส่วนหนึ่งในบทสนทนาว่านโยบายในการพัฒนาประเทศ มันมีอะไรบ้างที่เราควรปรับระบบอาสาสมัครในประเทศที่เกิดขึ้น อะไรคือนโยบายที่รองรับความปลอดภัยของอาสาสมัคร เรามักจะมองว่าอาสาสมัครเป็นงานที่ทำด้วยใจ ทำให้ไม่มีนโยบายที่รองรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

บทสนทนาอีกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในหลายๆประเทศคือพวกเรามองว่างานอาสาสมัครเป็นเครื่องมือในการผลักดันให้คนในประเทศใส่ใจสังคมมากขึ้น เป็นพื้นที่ที่สร้างให้คนทั่วไปเห็นโอกาสว่าประเด็นปัญหาสังคมมันมีมากมายมากกว่าชีวิตประจำวันของเรา อาสาสมัครเป็นตัวสำคัญที่จะเชื่อมโยงเพื่อนำข้อมูลกลับมาว่าอะไรคือปัญหา อะไรเป็นเครื่องมือในการช่วยให้มาตรฐานของชีวิตดีขึ้น

ผู้ร่วมฟังบรรยาย: อาสาสมัครและภาครัฐต้องทำงานร่วมกัน อยากจะทราบว่าปัจจุบันนี้ มุมมองของภาครัฐที่มีต่ออาสาสมัครมีความเชื่อมโยงกันดีหรือยัง

คุณหทัยา วงษ์แสงไฟบุลย์: ภาครัฐมีจำนวนอาสาสมัครประมาณสองล้านคน ภาครัฐเห็นความสำคัญว่ามีการบริการบางอย่างที่รัฐไม่สามารถเข้าถึงและต้องให้อาสาสมัครเป็นตัวเชื่อม เช่น อาสาสมัครด้านสาธารณสุขที่อยู่ทั่วประเทศ เรายังมีมิติกรม.ด้านการจัดตั้งศูนย์ประสานงานด้านอาสาสมัครมีขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. 2555 ปัจจุบันกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีนโยบายให้จัดตั้งศูนย์อาสาสมัครเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการที่ส่งเสริมงานอาสาสมัครแห่งชาติ ตัวแทนจากกระทรวงต่างๆกระทรวงเป็นตัวแทนในเรื่องนี้ด้วย แต่อย่างไรก็ตามเรายังต้องการแรงสนับสนุนจากทุกๆภาคส่วน

ผู้ร่วมฟังบรรยาย: ภาครัฐมีการส่งเสริมมากขึ้น แต่ในส่วนการประสานงาน ดิฉันคิดว่าจะต้องมีกลไกการพัฒนามากขึ้นในระดับกระทรวง ถึงแม้บางกระทรวงจะมีจำนวนอาสาสมัครเยอะ แต่การจัดทำทะเบียนข้อมูลยังทำได้ไม่ค่อยดีนัก และในการลงพื้นที่ทำงานควรจะมีการประสานงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้อาสาสมัครมีความปลอดภัยด้วย และในกลไกระดับชาติถ้าเกิดการผลักดันให้เกิดผลเป็นรูปธรรมจะดีมาก

ผู้ร่วมฟังบรรยาย: ในฐานะคนรุ่นใหม่ เรามีส่วนช่วยผลักดัน SDG ได้อย่างไรบ้าง

คุณแทมมารีน: ต้องรู้ก่อนว่าคนรุ่นใหม่อยู่ที่ไหน ยกตัวอย่างเช่น ไม่มองสิ่ง social media เป็นสิ่งไร้สาระ แต่ทำให้มันเป็นช่องโอกาสเพื่อทำประโยชน์ได้ เช่น ใช้เฟสบุ๊คมาเชื่อมโยงกันระหว่างอาสาสมัครในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เป็นต้น

คุณนาโอมิ: จุดแรกที่เยาวชนมีส่วนร่วมในโอกาส SDG ได้ก็เข้าหาช่องทางอาสาสมัครนี่เอง

ประชุมเสร็จสิ้นเวลา

10.30 น.